

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi G. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt I ACa [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 grudnia 2021 r.,

1. odrzuca skargę;

**2. zwraca skarżącemu G.K. ze Skarbu Państwa – Sądowi
Apelacyjnemu w [...] kwotę 200 (dwustu) złotych uiszczoną
tytułem opłaty sądowej od skargi.**

UZASADNIENIE

G. K. (dalej: „skarżący”) pismem z 4 listopada 2021 r. wniósł sporządzoną osobiście skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. VI ACa (...). Skarżony domagał się stwierdzenia, że w sprawie tej doszło do nieuzasadnionej zwłoki oraz przyznania od Skarbu Państwa kwoty 20 000 złotych tytułem odszkodowania. Wniósł również o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania skargowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 75, ze zm., zwanej dalej: „ustawą o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla jej rozstrzygnięcia, albo trwa dłużej, niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Podkreślić przy tym należy, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie o skardze na przewlekłość do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy (art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość). W przypadku skargi rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy niezbędne jest w tym zakresie sięgnięcie do przepisów o postępowaniu zażaleniowym w sprawach cywilnych regulujących zdolność postulacyjną strony. W myśl art. 87¹ k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (§ 1), chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, a w sprawach własności intelektualnej rzecznik patentowy (§ 2). Zasada ta znajduje zastosowanie do skargi na przewlekłość postępowania, podlegającej rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy i to niezależnie od przedmiotu postępowania, którego dotyczy zarzucana przewlekłość. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest zatem wyłączona. Skarga na przewlekłość postępowania w sprawach cywilnych, wniesiona przez podmiot pozbawiony zdolności postulacyjnej, podlega odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków formalnych (zob. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04; postanowienia

Sądu Najwyższego: z 26 lipca 2019 r., I NSP 52/19 i z 11 września 2019 r. I NSP 7/19).

W niniejszej sprawie skarga na przewlekłość postępowania została sporządzona i podpisana przez samego skarżącego z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego, co skutkuje koniecznością jej odrzucenia.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 3 k.p.c. i art. 87¹ § 1 k.p.c., orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O zwrocie opłaty sądowej orzeczono na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.